

Đàn - bà

DEPOT LEGAL
CHRONIQUE
Nº 418978

MỖI SỐ 0\$08

THƯ TỪ NGÂN-PHIẾU
XIN GỬI VỀ:

La Directrice du
Tuần-báo ĐÀN-BÀ
76, WIELE, HANOI

Ở NAM - KỲ ĐĂNG
QUẢNG-CÁO DO NƠI

M. TẾ - XUYỀN
40, Guillerault, SAIGON

TUẦN BÁO XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU — NĂM THỨ NHẤT — SỐ 12 — 9 JUIN 1939

SỰ BỘI BẠC CỦA ĐỜI ĐỐI VỚI

Mấy tấm lòng :

HIỀN MẪU, CHÍ SĨ, V. V.

Từ lúc lên ba tuổi, cô bé gái còn non như chiếc chũm chim mới đẻ, cô đã ôm ấp nâng niu chiếc gối hay là con « búp bê » giả làm em bé, cô nựng em, quên cả ăn cơm, lười cả ngủ chưa hề còn dỗ em : cho nó ăn vờ, cho nó ngủ giả. Cô cứ đòi mẹ phải may áo cho em nữa. Cho đến khi 12, 13 tuổi, cô bé vẫn còn ôm em, nhưng cô chăm chỉ hơn : cô đợi mẹ giờ thúng khâu ra là cô xin ít mụn xanh, đỏ vụn vặt, rồi với chiếc kim mỏng mảnh nhỏ sủ, cô cũng khâu cho « búp bê » như mẹ khâu áo cho cô. Hai mẹ con cùng làm một việc giống nhau, cùng một ý nghĩa như nhau, tuy thỉnh thoảng trong câu chuyện thủ thi tướng như lạc đi đâu. Nhớ hơn một chút, mẹ lại có em bé, cô cũng đã 15, 16 tuổi rồi, cô cho em bé « búp bê » còn cô thì chăm em : con « búp-bê thật » biết nói. Chân cứ bước dần trên bậc thang giải của đời, cho đến hai mươi tuổi, tuổi sắp lấy chồng ; cô nghĩ : « ta sẽ yêu chồng, rồi có con, ta sẽ yêu con ; ta sẽ may cho nó nhiều áo đẹp, đi đâu ta cũng đem nó đi chơi, ta sẽ làm cho nó được hết sức sung sướng... » Bỗng nhiên trong óc cô hiện lại cuộc đời thừa bé : cô ôm « búp-bê » đi mà nựng nịu và nghĩ vẩn vơ...

Khi có chồng, cô vui mừng : sẽ có con ; vừa có mang, cô đã sắp sẵn các thứ sống áo, tã lót, lại áo riêng cho con đi chơi... ;

cô sắm đủ như mẹ đã sắm cho cô, cho các em khi sắp sinh ra. Hơn nữa, cô cố uống thuốc bổ cho con sẽ mạnh ; cô mua tranh đẹp để ngắm cho con sẽ sinh tươi ; cô đi se se, cô không dám nghĩ ngợi, buồn rầu ; cô tập ngủ sớm, cô ăn kiêng... tất cả vì con !

Gần đến ngày sinh rồi, con nó đạp ở trong bụng, cô mang thấy nặng, cô mệt lắm, rồi cô phải từ chối tất cả những cuộc vui, những buổi du lịch, những giờ họp bạn ăn uống truyền trò... nhưng mỗi

khi nghĩ đến lúc con ra đời, cô sung sướng mỉm cười và quên cả mệt nhọc, quên cả rằng mình đã hy-sinh. Đúng giờ đứa bé ra đời, một sự đau đớn vô hạn hoàn toàn của thân thể mà người

đàn-bà nào đã có con rồi cũng đều nói như thế. Có bà đau đớn đến cả ngày, nửa ngày, trước khi sinh tưởng như muốn oán trời trách đất, nhưng rồi lòng bà cũng an ủi bởi cái tình mẹ con rất nồng nàn mạnh mẽ.

Thế rồi từ bấy giờ bà nuôi con chăm chỉ cho nó ăn, nó học, nó lớn ; bà lo lắng những khi nó đau yếu, nó buồn rầu, thức với nó những đêm không ngủ. Bà ngại ngừng hỏi : con làm sao thế ? con đã bớt chưa ? con có muốn ăn gì không ?... Bà rón rén cúi xuống hôn trên trán nó. Có lúc bà hồi hộp thồn thức một mình : « quả táo này ngon quá, thôi ta để dành cho thằng Bảo, chốc nữa nó đi học về nó ăn thì chắc nó thích lắm » ; hay : « mớ

hàng này đẹp quá, ta phải để dành tiền đến tháng sau may cho con Liên cho nó mừng, »

Còn những cảnh nhà nghèo, bà mẹ đã chịu phong phanh trong chiếc áo mỏng mà cứ bảo

ấm rồi để nhường cho con ; bà nhịn ăn bữa sáng, khẳng khẳng là mình no để nhường con ăn cho chắc dạ. Nhiều nỗi éo le khác nữa, người đàn-bà đã chịu đắng cay nhằn nhọc để vì con ! Người ta bảo : vì lợi về sau chăng ? Nhưng không phải. Người ta bảo bà đã hy sinh nhiều quá, nhưng bà cãi : không ! chỉ vì tôi yêu con !

Đứa bé lớn lên, bà phải lo sự giẫy dổ từng ly từng tí : từ nuôi cho nó một tư tưởng đẹp, lại tập tành cho nó cách cử chỉ nề nếp... Đến tuổi nó sắp có vợ có chồng, bà áy náy về sự gây dựng tương-lai của nó. Lúc này là lúc bà có bao nhiêu sự băn khoăn, bối rối, lo sợ... Song rồi con có vợ chồng, con có cháu. Giọt máu truyền đi, bà trở lại đem tình yêu con, quý cháu. Bà yêu cháu quá, bà muốn nựng chiều nó, đã có khi cha mẹ nó phải bực mình gắt với bà : « con tôi, tôi không bằng lòng bà chiều nó thế ! » Có giọt nước mắt ngấm ướt trong đôi mi đã giãn của bà.

Bà đã già rồi, ông chồng già cũng đã quá cổ hay lẫn cấn, và chính bà cũng hơi lẫn cấn đấy, bây giờ bà yếu, bà không kiếm được ra tiền nữa, nhưng chẳng lẽ lại xin con ! Thế thì thôi. Bà cứ biết ăn cơm và ngồi yên đấy, nếu bà dờ dưng, dờ dặt thì con bà nó sẽ bảo rằng : « cụ lười thôi lắm, thôi cụ về nhà quê mà ở, cụ chường lắm tôi không chịu được. »

Biết nói làm sao để khuyên bà nhỉ ! Than ôi, trong lòng bà thồn thức, có những giọt nước mắt ngấm trở vào dương thành thót rơi. Thế nhưng buổi đêm khuya ấy, trước khi vào màn ngủ, bà còn ngồi lẫn trăng bạc

(Xem tiếp trang 11)

CÂY DÀN VIOLON

không có cung đặt sẵn, nhạc-sĩ phải tìm lấy điệu: Có rất nhiều, chỉ một nhích tay là sai ngay được. Cho nên được nghe một bản đàn đúng điệu, ta nên nhớ đến công phu của một nhạc-sĩ không phải là dễ dàng. Khi đã biết dùng, Violon cho ta bao nhiêu âm - điệu phong phú, khiến ta có thể tả được tâm tình của người một cách mạnh mẽ thấm thía, và rồi rào.

Thật vậy, Violon! một cây đàn hát ra tiếng, và cười khóc kêu, than; nó chỉ còn thiếu tiếng nói của người mà thôi.

Cái vĩ (archet) bôi bằng dựa thông (colophane), lướt trên giây làm thành những tiếng và như đề chấm câu văn khi ngừng lại. Nó khiến các giây rung động và định liệu các tiếng trầm bổng; âm thanh thì thay đổi ở bàn tay trái của nhạc sĩ vuốt ra các điệu. Ngoài những tiếng đàn thường mà ta vừa nói qua cách gây, violon lại có những tiếng phụ (harmonique) mà ta gọi là tiếng « hơi » rất êm, ái thần tình. Đáng lẽ nhạc sĩ bấm hẳn vào giây thì lại chỉ ấn nhẹ vào chỗ một phần ba, phần tư của sợi giây, để đẹp tiếng chính đi, rồi tiếng hơi do đó âm lên rất nhẹ nhàng như gần tan trong không khí.

Đàn violon còn kéo ra những tiếng kép: ba bốn tiếng vang cùng một lúc, như thế cần phải có công phu học nhiều. Với những cơ quan mềm mỏng dần đi, nhất là không có cái gì làm trung gian cho sợi giây và ý muốn

của nhạc sĩ, violon đã nổi danh là một cây đàn dễ bảo, khiến cho nhà tài tử trở được hết tài năng đến chỗ cực điểm của mình.

Đàn violon và những đàn cùng một loại của nó phát nguyên từ Ấn-độ.

Thời Ravana làm vua đảo Ceylan, năm ngàn năm trước gia-tô kỷ nguyên, người ta thấy cây Ravanastron ra đời (giống như nhị tầu bây giờ): cây đàn kéo cổ nhất, hiện nay những nhà tu hành phật giáo, phải hành khất còn dùng, cây đàn cổ sơ ấy cũng có các phần như violon: giây bằng ruột nai, có những miếng ngựa gỗ, có bình âm vang, có vĩ đề kéo v. v. ; cái vĩ của Ravanastron cũng giống như vĩ kéo của người Ả-rập. Người Tuy-ni, người Tàu còn dùng: một cán tre, một đầu có lỗ, người ta sỏ qua một mớ giây buộc nút lại, còn một đầu thì lại sỏ qua cán tre sẽ dánh bên kia; thế là song; cán tre cong lên như cái cung.

Tuy đã tu bỏ nhiều, nhưng cái vĩ vẫn còn thô; mãi đến thế kỷ thứ XII thì nó mới thẳng thắn, đến nay người ta lại chế ra hơi lượn cong như chếc vĩ violon hiện thời. Những nhạc sĩ đã nghĩ cách đổi hình cho chiếc vĩ từ trước phần nhiều là người Ý: Corelli (1653), Vivaldi (1700), Tartini (1692) và Tourte (1747, một người Pháp). Ông này lại nghĩ cách đặt giây vĩ cho giẹp, thành ra kéo tiếng đàn hay hơn.

Thế là cây violon khởi thủy từ Ấn-độ mà ra, truyền qua các nước văn minh, nhưng chính thực ta phải nhận rằng người nước Ý có công tu bổ cho cây đàn được hoàn hảo hơn cả và từ thế kỷ thứ XVI đến bây giờ cây violon không có thêm bớt gì hơn nữa.

M. H. (trích dịch)

HỎI. — Có phải vợ chồng đã thật yêu nhau thì không bao giờ ghen? Hay là càng yêu nhau lại càng dễ ghen tuông? Ghen là xấu hay tốt?

Bà BÍCH (Nam-định)

Yêu nhau và tin nhau tuyệt đối vẫn có thể ghen như thường nếu gặp trường hợp đáng phải ghen. Ví dụ chồng bà cứ bả lả cười nói, cứ chỉ thân mật với một người đàn bà kia quá, thì bà nên ghen lắm. Dầu bà có biết chồng bà chỉ cười cợt bề ngoài thôi chứ trong lòng không có một tình ý gì với người kia, bà cũng vẫn phải làm cho chồng bà hiểu cử chỉ bả lả của chồng bà làm chạm đến ái-tình bà đấy. Không có thể cứ vin vào có vợ mình hay chồng mình yêu tin mình lắm rồi mà không dìn giữ cử chỉ mình đối với người trai, gái khác.

Ái-tình càng nồng mặn, càng dễ bị tủi bị thương. Người chồng biết yêu lúc nào cũng nên xét nét cử chỉ mình để khỏi vô tình làm chạm đến lòng yêu của vợ mình đối với mình, cử thế ái-tình bao giờ cũng bền chặt.

Ghen không phải là xấu, miễn là nó chính đáng, không ghen bóng ghen gió hão, rầy rặt bất công người chồng.

Có khi ghen còn là một bổn phận nữa. Bà lạ lòng? Thật vậy, khi bà có con, dầu lòng bà muốn bỏ qua một sự « lạc lòng » của chồng hoặc vì kiêu ngạo không muốn khuyên can cứ để mặc chồng phũ phẫm người kia, nhưng nghĩ đến các con bà phải ghen, phải can ngăn chồng. Chồng của bà còn là cha của các con bà nữa. Kéo ông lại bổn phận làm chồng tức là dìn giữ cái hạnh phúc cho các con có người cha tốt.

Bạn thí bằng thành - chung sáng hôm nay. Những bài bạn làm được cả. Bạn nên mừng

Pharmacie J.-MUS

MỘT HIỆU THUỐC TÂY LỚN NHÚT Ở SAIGON. THUỐC MỚI, GIÁ HẠ, TIẾP ĐAI CÁC THÂN CHỦ VIỆT-NAM RẤT CHU ĐÁO XIN MỜI QUÝ BÀ TỚI THĂM MỘT LẦN SẼ BIẾT

SAIGON — Rue Catinat — SAIGON

Tiếng đàn Violon là chúa tể trong cuộc hòa nhạc, ai cũng đều công nhận như thế. Không có thứ đàn nào ganh được với Violon. Về phương diện gì cũng vậy, như thanh-âm thì càng sung túc rồi rào, trầm bổng vô ngần, mau khoan đủ vẻ. Sợi giây kia khi rung chuyển dưới những ngón tay mềm mại như có hồn linh-dộng, cũng như tiếng nói của người ta, Violon có đặc tính là làm cho tiếng vang lên đủ giọng cao, hạ, và đi cùng với đàn Orgue) thứ đàn rất lớn có nhiều thanh - âm) nó có thể làm cho tiếng ngân ra vô cùng. Vẫn biết rằng đặc tính ấy còn thấy ở những đàn như Violoncelle, alto contrebasse, nhưng ở đàn Violon mới thực là tuyệt diệu.

Violon: một cây đàn nhỏ, nhẹ, chỉ có bốn giây thôi; giây bằng một cừu, có những miếng ngựa gỗ làm thường chống cho giây thẳng một hàng. Giây thứ tư có bọc kim khí. Gây trợn thì chỉ có bốn tiếng *mi - la - re - sol*, nhưng khi ấn ngón tay vào giây, và kéo bằng một chiếc vĩ thì tiếng êm êm ngân ra, mạnh, sẽ, tùy theo tài của nhạc-sĩ. Ngón tay bấm vào giây,

nhưng ở trên xe điện bạn chớ bỏ
bỏ cái miệng : « Chị ơi, bài
rédaction (luận) em parfait (hoàn
toàn) Em nói tới Eugénie Grandet
của Balzac. Tuyệt ». Bạn không
sợ rủi à ! Lỡ không đỗ có phải
bạn sẽ ngượng với lời khoe
không !

Nữ-sinh OANH

Chị Trinh có phần nản cùng
chị rằng kỳ thi này chị ấy không
chắc đỗ vì chị chưa ôn đủ các
bài thì chị chớ bảo : « thể thì chị
đề kỳ sau kỳ thi »

Tuy là câu nói thiệt thà, nhưng
người ta sẽ bảo chị tự-phụ.

Nữ-sinh TUYẾT

Thưa ông, ông chớ có gãi cổ
rồi búng móng tay thế. Ghét của
ông bắn vào người chúng tôi.
Ông không ghê tởm, nhưng
chúng tôi thù thật ghê tởm lắm.

Bà TH.

Bà đi trên xe lửa, trên xe điện
bà ngồi bên tôi, tôi cũng biết
rằng bà nực, nhưng bà chớ dơ
nách lên rồi quạt thốc vào mặt
tôi như thế. Mồ hôi của bà có
thơm như mồ hôi của Dương-
quý-Phi cũng làm cho tôi khó
chịu.

Ông A.

Nếu chỗ ngồi của bà ở trên xe
lửa có bụi, thì bà hãy để cái
khăn, mảnh nhứt trình, hay cái
quạt rồi ngồi lên. Bà đừng cầm
quạt đập bành bịch vào ghế
làm bụi bay mù cả vào mặt tôi.

Ông S.

Tuần - báo ĐÀN - BÀ
Tờ báo của mọi gia đình

Đọc dưới đây bạn sẽ rõ tình hình
sống của phụ-nữ mấy nước tiến-
hóa nhất trên hoàn-cầu.

Đàn-bà Pháp

57 phần 100 lấy chồng.
1 phần 30 bỏ chồng.
37 phần 100 đi làm.

PHÁP

Thường thường sống đến 47 tuổi
4 tháng.

Mỗi năm một người tiêu thụ :

190 kg (cân tây) bánh.

43 kg thịt.

100 lít rượu vang.

500 lạng chè.

3 kg 97 cà-phê.

22 kg đường.

5 lít rượu bia.

1 phần 250 người có một cái xe
hơi.

1 phần 35 có máy điện-thoại.

Ở những tỉnh thành lớn người
đàn-bà Pháp đi xem hát hai tháng
một lần; đi xem chiếu bóng một
tháng một lần.

Một người dùng một năm :

3 cái áo ngoài.

1 áo khoác.

3 cái mũ.

3 đôi giày.

Và tiêu hết 200 quan tiền phần
sáp.

Một năm tính số sinh trung bình
tất cả được 630.000 đứa bé. Và có

280.000 đám cưới, cứ trong 100 người
thì có 1,34 vợ chồng mới cưới.

Đàn-bà Anh

52 phần 100 lấy chồng.

1 phần 80 bỏ chồng.

30 phần trăm đi làm.

Thường sống đến 49 tuổi 9 tháng.

Một người tiêu thụ hàng năm :

105 kg bánh.

55 kg thịt.

70/000 của một lít rượu vang.

5 kg chè.

350 lạng cà-phê.

39 kg đường.

25 lít rượu bia.

1 phần 220 người có xe hơi.

4 phần 30 có máy nói.

Ở tỉnh thành lớn, họ đi xem hát
ba tháng một lần; đi xem chiếu
bóng ba tuần lễ một lần.

Một người dùng hàng năm :

2 áo ngoài.

2 mũ.

2 đôi giày.

Tiêu hết 75 quan tiền phần sáp.

Số sinh tổng cộng 600.000 đứa bé.

Có 350.000 đám cưới một năm Và.

ANH

trong 103 người thì có 1,73 là vợ
chồng mới cưới.

Đàn-bà Đức

55 phần 100 có chồng.

1 phần 200 bỏ chồng.

35 phần 100 đi làm.

Thường sống đến 49 tuổi 8 tháng.

Một người tiêu-thụ hàng năm :

130 kg bánh.

34 kg thịt.

4 lít rượu vang.

100 lạng chè.

1 kg 86 cà-phê.

22 kg đường.

50 lít rượu bia.

1 phần 1000 người mới có ô-tô.

1 phần 40 có máy nói.

Ở tỉnh thành lớn họ đi xem hát
sáu tuần lễ một lần; đi xem chiếu
bóng hai tháng một lần.

Một người dùng một năm :

1 áo ngoài.

1 mũ.
1 đôi giày.

Và tiêu hết 25 quan tiền phần sáp.

Số sinh tổng cộng 1.279.000 đứa
bé.

ĐỨC

Có 600.000 đám cưới một năm và
trong 100 người thì 1,82 là vợ chồng
mới cưới.

Đàn-bà Mỹ

61 phần 100 lấy chồng.

1 phần 8 bỏ chồng.

22 phần 100 đi làm.

Sống đến 48 tuổi 5 tháng.

Một người dùng hàng năm :

155 kg bánh.

54 kg thịt.

30.000 một lít rượu vang.

2 kg chè.

5 kg 34 cà-phê.

50 kg đường.

20 lít rượu bia.

MỸ

1 phần 80 có xe hơi.

1 phần 7 có máy nói.

(Xem tiếp trang 5)

Pharmacie TIN

MỘT HIỆU THUỐC TÂY

BAO GIỜ

CŨNG CÓ THUỐC MỚI

CHÍNH CHỦ NHÂN TRÔNG

COI, TIẾP ĐAI NIỀM NỖ

5, 7, Place Neyret 5, 7, - Hanoi

Tờ thông kê những đồ đạc trong nhà

Một người nội-tự cần thận, coi sự quản-trị của nhà quan-trọng như một công cuộc làm ăn phải nên có một tờ giấy kê tất cả những đồ đạc trong nhà để lúc nào cũng có dưới mắt cái « trị giá bằng đồ đạc » của nhà mình và khi mất mát món gì, lúc kiểm soát mình có thể biết được ngay.

Thường thường tờ thông kê làm theo kiểu thế này :

cho thẳng bếp ngay hôm nó mới vào làm. Nó phải có trách nhiệm giữ gìn những đồ đạc kê trong tờ thông kê ấy, mất mát, đánh vỡ phải đền. Làm như thế không phải là nghiệt. Tùy từng trường hợp mình mới có thể tha thứ cho sự đánh mất đánh vỡ của nó được. Một người chủ nhà tốt không phải là lúc nào cũng dễ dãi bỏ qua cho đầy tớ. Dễ dãi lắm, chúng sinh nhờn và coi

Những đồ đạc ở nhà trên

SỐ THỨ TỰ	MÓN ĐỒ	NGÀY MUA	NƠI MUA	GIÁ TIỀN	LỜI CHUA
1	chiếc giường gỗ lát	28-1-37	Hiệu Phúc-Thịnh fact. số 701	18.00	
2	bộ salon : 4 ghế, 1 bàn lớn, 2 bàn con, 4 nệm thêu	id	Hiệu Phúc-Thịnh fact. số 702	40.00	1 chiếc bàn con gãy chân đã bỏ đi
3	chiếc giường con bằng sắt có lò so	3-2-37	mua tại Salle de vente	16.00	
4	bộ bàn ăn : 1 bàn, 8 ghế mặt mây, 1 buffet, 1 desserte có mặt gương tây	8-2-37	mua lại của M. Tuấn	45.00	
5	chiếc đỉnh đồng	10-2-37	Hiệu Quảng-An fact. số 1063	16.00	(bán lại cho Mme Vũ 18.00 hôm 20 4-38)

Những đồ đạc trong nhà bếp

SỐ THỨ TỰ	MÓN ĐỒ	NGÀY MUA	NƠI MUA	GIÁ TIỀN	LỜI CHUA
1	chiếc bàn gỗ tạp	26-1 37	gọi thợ đóng	3.00	
2	chiếc nồi gang số 4	»	D. & Cabaud	5.60	
3	1 bộ 8 chiếc soong	»	»	10.00	
4	8 chiếc vung soong	»	»	2.40	
5	1 nồi đồng (nồi tư)	»	phố hàng đồng	3.00	
6	1 nồi đồng (nồi mười)	»	»	4.20	
7	30 bát mẫu « thất-hiền trúc-lâm »	»	hiệu Quảng-Mỹ hàng bát	9.00	hôm 15-4-37 soát lại thẳng bếp đánh vỡ ba chiếc.

Tờ thông kê những đồ đạc dùng trong nhà bếp, nên làm hai bản, mình giữ một và một giao

thường cái trách-nhiệm bổn phận của chúng. Khăn giải bàn, khăn ăn, khăn lau chùi bát đĩa

cũng nên liệt cả vào tờ giấy kê thứ hai. Độ một hai tháng, lại để nửa buổi kiểm-soát lại, mất mát, đồ vỡ, hư hỏng cái gì biên vào mục « lời chua ». Hàng năm mình có thể biết được sự thiệt hại mình phải chịu bao nhiêu vì sự vô ý và không cẩn thận giữ gìn của mình. Lúc ấy đức tiết-kiệm của bà chủ nhà thêm có dịp dùng đến.

Còn cái biên thống kê thứ ba nữa là những quần áo của mình và chồng con. Tờ thống kê ấy cũng tương tự như tờ thông-kê đồ-đạc. Có xem cái biên thống kê quần áo giải giăng giặc, mình mới có một ý tưởng tiết-chỉ lại sự may mặc thừa thãi quá, và khi giao cho người ở giặt dũ, là, cắt, mất mát cái gì mình mới biết được ngay.

Cái lợi làm những bảng thống kê không phải là nhỏ, nhất là đối với những bà có công việc làm ở bên ngoài ít có thì giờ kiểm-soát luôn công việc của đầy tớ.

Cô TRINH

CON SỐ

(Tiếp theo trang 3)

Ở tỉnh thành lớn, họ đi xem hát mười lăm ngày một lần ; đi xem chiếu bóng một tuần lễ một lần.

Mỗi năm mua :

4 áo ngoài.

2 áo khoác.

4 mũ.

4 đôi giày.

Và tiêu 1.500 quan tiền phần sếp.

Số sinh tổng cộng 2.150.000 đũa trẻ. Có 1.800 000 đám cưới một năm.

Đàn-bà Nhật

62 phần 100 lấy chồng.

1 phần 1300 bỏ chồng.

35 phần trăm đi làm.

NHẬT

Sống trung bình đến 42 tuổi 1 tháng.

Một người tiêu thụ mỗi năm :

25 kg thịt.

4 kg 20 ché.

400 lạng cà-phê.

20 kg đường.

2 lít rượu bia.

Không ăn bánh mì. Không uống rượu vang.

1 phần 1000 có xe hơi.

1 phần 100 có máy nói.

Ở tỉnh thành lớn, họ đi xem hát một tháng một lần ; đi xem chiếu bóng cũng một tháng một lần.

Một người mua mỗi năm :

1 áo ngoài.

1 đôi giày.

Không có mũ.

Tiêu hết 60 quan tiền phần sếp.

Số sinh tổng cộng 2.190.000 đũa trẻ. Và có 550.000 đám cưới một năm.

Tính trung bình trong 100 người có 1,60 vợ chồng mới cưới.

M. H. (dịch)

CON ONG

Tuần - báo độc - lập trào-phúng, Văn - chương, Xã - hội, xuất bản ngày Chủ-nhật.

16 trang lớn : Giá 0\$10.

Trong mỗi số đều có những mục đặc-biệt :

Lời ong tiếng ve — Con ong cái kiến — Vove máy điều — Tình ong vẽ — Chén mật — Tuần « ong mật » — Ong gây mật — Tin Ong v.v...

Chủ bút : Tam-lang Vũ đình-Chi.

Chủ-nhiệm : Nghiêm xuân-Huyền.

Giá báo : Mỗi số 0\$10, 3 tháng 1\$25, 6 tháng 2\$40, 1 năm 4\$50.

Công sở và nước ngoài : Giá gấp đôi.

Thư và mandat mua báo xin gửi cho : M. Le Directeur du journal « Con Ong »

N. 37, rue des Eventails, Hanoi

NHỮNG SỰ CỰC KHỔ VÀ LÒNG TRUNG-THÀNH CỦA BÀ CỰU THỦ-TƯỚNG SCHUSCHNIGG

Hắn bạn còn nhớ khi Đức diệt Áo thì thủ tướng Áo là Schuschnigg bị Hitler bắt giam. Từ đó biết vô âm tin, không ai hiểu thủ tướng ở đâu và cũng không biết rõ những hình phạt mà thủ tướng Schuschnigg phải chịu. Nhân thấy trong các báo Âu-châu nhờ sự may mà biết truyện — nói tới bà Schuschnigg — nên chúng tôi xin lược dịch ra đây để độc giả coi những nỗi buồn rầu cùng tấm lòng trung thành của bà Thủ tướng long đong ấy.

Tôi nuốt sống các ông

Trong một căn phòng rộng rãi, trần thiết một cách uy nghiêm, hai người ngồi nói truyện: Hitler chúa tể nước Đức và Schuschnigg thủ tướng nước Áo. Hitler nhìn thẳng vào mặt Schuschnigg hỏi:

— Thế nào ông Schuschnigg? Ông đã suy nghĩ kỹ càng chưa? Nếu ông không từ chức và đem Áo nhập vào Đức thì nội trong 24 đồng-hồ, kinh thành Vienne sẽ nát như ra cám!

Tôi chưa thể trả lời ông ngay được! — Schuschnigg đáp thế... và thêm: « Ông Hitler, ông không sợ ông sẽ gây một cuộc binh-đao ư? »

Một tiếng cười ròn rã làm náo động cái căn phòng lạnh lẽo ấy — tiếng cười của Hitler. Hitler dần từng tiếng một:

— Ông Schuschnigg, ông quân rồi hãy sao? Ông định dọa tôi ư? Cuộc binh-đao! Cả quân đội của Áo, chỉ trong 24 tiếng đồng-hồ là tôi nuốt sống cả.

— Nhưng tôi có Ý. Ý sẽ bình vực Áo tôi cùng. Hắn ông cũng nhớ rằng dĩa Áo và Ý có một bản hiệp ước tương trợ?

Một tiếng cười lớn gấp mười lần tiếng cười trước: « Quân Ý à! Cả quân Ý với quân Áo hợp lại mới vừa một miếng của tôi! Tôi cho ông một hạn cuối cùng là 24 tiếng đồng-hồ! 24 tiếng đồng-hồ ông nghe rõ chưa!

Thế rồi Hitler bỏ mặc Schuschnigg ngồi một mình.

Nuốt hờn, Schuschnigg lập tức về nước gọi điện thoại cho Mussolini:

— Thủ tướng Mussolini! Hitler hẹn cho tôi nội trong 24 tiếng đồng hồ phải đem Áo nộp hắn. Tôi có bảo hắn rằng ông sẽ đem binh cứu Áo, hắn đã không sợ lại nữa: « Cả quân Ý và quân Áo chỉ vừa « một miếng » ông nghĩ sao? »

Mussolini đỏ mặt: « Thế thì quân Đức hơn gì! Chỉ có một đội quân đáng sợ, Đội quân ấy là đội quân của Pháp! »

Ông Seyss-inquart khóc

Tuy bị Đức chọc tức và khinh miệt, Ý vẫn phải chiều theo Đức. Thế là Áo mất, Trước khi trao quyền cho Seyssinquart, người chân tay của Hitler, một vị thượng thư trong nội - các Schuschnigg, thủ tướng Schuschnigg dùng vô tuyến truyền thanh báo cho dân cái nạn mất nước và từ giã quốc-dân. Song đầu đấy, Schuschnigg lên xe hơi về nhà riêng, Seyssinquart đi theo, để từ biệt. Đi được một quãng Seyssinquart bỗng ồ lên khóc rồi nói với Schuschnigg rằng: « Tôi thay ngài như thế này, tôi thấy hình như là làm một việc phản trắc, tôi hối hận lắm, »

Schuschnigg mỉm cười, rồi tìm lời an ủi kẻ đã đi làm đầy tớ cho Đức, kẻ phản bội!

Mình trốn đi

Bà Schuschnigg, đăm đăm hỏi chồng: « Thế nào?... Tôi tưởng mình nên trốn đi! »

— Không! để nước mất không phải lỗi tại tôi, nhưng cũng là tại tôi. Tôi...

Đưa lúc ấy một viên quan hầu hốt hoảng chạy vào, thưa:

— Thưa quan thủ tướng, quân Đức đã kéo vào thành! Schuschnigg nhún vai. Bà vợ lại hỏi: « Minh nghĩ sao, tôi tưởng đi để mà trả thù lại chờ, trả thù cho mình, cho tôi, cho dân, cho nước! »

Một viên võ quan sừng sọc chạy vào:

— Thưa quan thủ tướng, một đội quân Đức tiến vào phía này.

Bà Schuschnigg:

— Bây giờ đi trốn còn kịp, đi, đi.

Một viên võ quan nữa chạy vô.

— Thưa quan thủ tướng, chung quanh biệt thự của ngài quân lính vây đặc cả.

Tôi theo chồng tôi

Lúc thủ tướng Schuschnigg bước đưa hai hàng lính Đức, cố nhiên không phải là một cuộc duyệt-binh, người ta thấy một người bà theo sát gót: Bà Schuschnigg. Thủ - tướng bị giam ở một nơi kêu là: « Nhà (Xem tiếp trang 7)

LẠI CÓ DỊP LÀM GIÀU
MUA VÉ CUỘC XỔ SỐ

ĐÔNG-PHÁP
MỖI VÉ MỘT ĐỒNG

LE COMMERCE MODERNE

Một trường Thương-mại dạy
đủ các khoa
Do một ban giáo-sư có đủ kinh
nghiệm, có chân tài, dạy dỗ

136-138 Chaigneau và 85 Boresse Saigon

CẢ TRĂM THỨ BỆNH CỦA TRẺ CON
ĐỀU BỜ CHỨNG CAM-TÍCH MÀ RA
CAM-TÍCH-TÁN ĐẠI-QUANG

là thứ thuốc để trị bệnh cam tích rất nên công hiệu, các bà nuôi trẻ nên cho nó uống luôn thứ thuốc cam này, thì đứa trẻ sẽ được qnang năm vô bệnh, hay ăn chóng nhớn, mạnh khỏe vui chơi trong gia đình sẽ được vui vẻ đầm ấm. Cam-tích-tán Đại-quang là thần hộ mệnh của trẻ con. Tất cả các thứ thuốc

cam, chỉ có Cam-tích-tán Đại-Quang là hay hơn hết. Mỗi gói giá 0\$10. Các bà có mua, xin nhận kỹ mỗi gói thuốc đều có chữ «ĐẠI-QUANG» và hiệu CON BƯỚM thì mới khỏi mua nhầm thuốc giả hiệu

Đại-Quang

DUỐC - PHÒNG

Số nhà 23, Phố Hàng - Ngang — Hanoi

Có ô-tô đi bán chiều hàng và có đại-lý khắp các nơi

ĐÔI TÌNH - ÁI

Loài kiến

Đây là một sự lãng mạn vô cùng. Cái lãng mạn của Beau-delaire, ngang với George Sand hay là nàng Emm Bovary. Ấy là ái-tình của loài kiến mà tôi sắp nói đây. Ba giai cấp xã-hội sống trong một tổ kiến.

Trước hết là bọn thợ thuyền dân dã, không có sự tiêu khiển nào khác là sự làm việc cần cù. Nếu chúng nó có khuôn mặt của người, thì người ta sẽ tưởng tượng nó chồm khấn và đôi mắt thiết tha luôn luôn nhìn xuống. Mỗi một con có một chùm chìa khóa ở thắt lưng, và đôi nhón kính ở trong bao. Hạng cao hơn: Giống kiến đục. Nó có độ vài trăm. Nó không làm việc gì cả. Nó được nuôi tử tế, và an nhàn chơi đùa, nghỉ ngơi rồi lại đi chơi.

Bực thứ ba: các bà hoàng-hậu hay đúng hơn là các bà chúa. Mỗi bà đều có một người phò-tá, một kẻ thợ. Hay theo

hầu luôn bên mình để gỡ đầu chải áo, sức nước hoa. Huber đã quan sát những cô hầu ấy rất kỹ càng. Các cô cứ thay phiên nhau đến đều: Cô nọ đi cô kia đến, và lúc nào cũng làm việc chăm chỉ như thế

Nhưng những bà chúa trong sạch ấy vẫn đẻ trứng. Và khi một bà đẻ, thì quần thần hội họp. Mười mười lăm kẻ thợ thuyền phải túc-trực. Bà chỉ

ngồi hưởng sự săn sóc và âu yếm vô về. Tất cả phải quay quanh bà để dựng cơm, nâng đỡ bà đi trên những con đường khó khăn khúc-khủy. Những cô hầu cận thì nhốt trứng rồi để chung quanh mình bà. Và khi bà nghỉ, thì cả bọn súm quanh. Henry Christophe, Mac Cook khảo-sát về loài sâu ở Amérique đã chứng kiến những trò chơi vĩ đại của các bà chúa này.

Mười hai cô trinh nữ cùng đi ở trong tổ ra, các cô cùng nhảy một loạt lên một hòn cuội to ở ngay cửa tổ, rồi ngồi sòm quay mặt ra trước gió, trên gheo nhau và châm ngòi nhau, ấy là đối với cô nào chiếm được chỗ tốt. «Bọn kiến thợ thì không được dự vào cuộc chơi ấy, chỉ thỉnh thoảng lại cúi chào những nàng công chúa kia mà thôi, còn thì cũng được tự do»

CỦA LOÀI VẬT

Trong tổ kiến, cách sống lại có phần trọng thể hơn: những bà cao, có thể lực như những bà đại thần ở lâu đài Versailles thì sống một cách yên lặng, và đối đãi với nhau rất lịch sự.

Những kiến đực đi ra khỏi tổ khi trời nắng ấm, phơi đôi cánh bạc và trong suốt. Những bà chúa mặc áo dự tiệc, cũng có cánh, đi theo nhập bọn.

Muốn dự cuộc đón rước ấy kiến thợ cũng đi ra. Nhưng họ không ăn mặc sang trọng. Họ hơi có chút nghi ngờ gì đó.

Những kiến đực bay lên, các bà chúa cũng muốn bay theo. Nhưng bọn kiến thợ giữ lại. Họ biết trước như thi sĩ Maurice Maeterlinck đã viết rằng: ái-tình cũng có một khuôn mặt như sự chết, nếu những trinh nữ kia đi theo người tình thì sợ không trở về được nữa. Xã-hội không thể thiếu những người đẻ con được.

Bọn thợ giữ riết lấy, và năn nỉ, nhưng các cô kia vẫn chẳng chịu nghe lời khuyên bảo. Các cô đi lại, soay sở, tìm hết cách để bay lên, các cô như hoảng hốt mê cuồng. Đây là một nỗi bối rối về ý-trung-nhân, muốn sống cái cuộc đời riêng, nên chỉ nghĩ bay đi.

Bọn kiến đực muốn mua chuộc lòng yêu, thì làm cho đôi sừng chạm nhau, đôi môi cùng gập. Thế rồi ái-tình nảy nở, cái cảm động đã thắng được cả tổ kiến. Bọn thợ bối rối về cảnh tượng các bà chúa lên làm hoàng hậu, thế là mỗi cô kéo chồng ra công lên lưng trong khi các anh đang uốn mình cong như cái cung để đến với nàng. Rồi từng đôi bay lên. Một đám mây nổi lên. Thật là một sự vui khôn tả. Diên vi tình, những cô dâu mới cưới bay lên tận chín tầng mây.

Nhưng chỉ một lát, những đôi tình nhân ấy lại rơi lửa tỏa xuống đất. Những bà chúa — trong một phút hưởng cái khoái

lạc của bậc hoàng hậu nay lại phải sống cái đời hiện tại. Về đoạn này Huber viết: « Các công nương bọc mình, hồi hận, đập cánh, mở ra, khép vào, đến bao giờ 4 cánh rụng hết mới thôi... Rồi các công nương đưa tay lên soa mình mây... rồi các công nương nằm nghỉ.

Trái lại, bên nam phái thì sau cuộc mê mệt, tinh thần hình như rối loạn, quên cả đường về tổ cũ, chân tay rời rã, không đủ sức kiếm được vật gì để ăn, đói lả đi và chết.

Còn các bà chúa, sau khi khỏi mệt, thu hình một nơi dễ dễ. Người hầu hạ, kẻ phục dịch không một ai. Đám dân còn phải đi dọn dẹp những cái cánh rụng nơi « trường xuân mộng ».

Trong khi ấy thì bà chúa đẻ ra một loạt trứng, trứng sanh con, nhưng bà chúa ăn gì trong khi sanh nở? Các bà đói quá phải soi con... Nhưng ăn sao hết, trong đàn con ấy vẫn có nhiều đứa sống, lần hồi lại đi kiếm về nuôi mẹ. Một tổ kiến mới lại thành lập và lại yêu, lại mệt, lại chết, lại đẻ, cứ quanh quẩn thế để nối đời giống kiến.

MỘNG HOA (lược dịch)

Giới thiệu sách

Chúng tôi nhận được của nhà xuất bản Nam-Tân Haiphong. — những cuốn sách này:

1o « Sách tự học tiếng Tàu ». (Le Chinois par soi-même) Một cuốn sách rất dễ hiểu, ai cũng có thể tự học được.

2o. « Sách dạy Khiêu-vũ » Số 1 và 2. Sách học trong 8 giờ biết nhảy

3o. « Sách Quốc-ngữ võ lòng » lên 6 và lên 7. Một cuốn sách rất có ích cho các trẻ em khi võ lòng.

4o. « Hai sắc một đầu ». Trình-thám tiểu-thuyết. 3 cuốn trọn bộ.

5o. « Cái đồng hồ giết người ». Tiểu-thuyết. 3 cuốn trọn bộ.

Đó là những cuốn sách rất nên đọc. Chúng tôi trân trọng cảm ơn các tác-giả cùng nhà xuất-bản Nam Tân và xin vui lòng giới thiệu cùng các độc-giả thân yêu. Đ. B.

NHỮNG NỖI CỰC KHỔ VÀ LÒNG TRUNG - THÀNH CỦA BÀ CỰU

THỦ - TƯỚNG SCHUSCHNIGG

(Tiếp theo trang 5)

hàng métropole» Bà Schuschnigg xin vào chịu chung số phận với chồng nhưng người ta không cho. Rồi cứ mỗi tuần, họ cho bà vào thăm chồng một lần, nói truyện với nhau dưới 12 con mắt của sáu viên thám tử Đức.

Người ta thấy bà Schuschnigg ở khắp mọi chỗ, với nét mặt đăm đăm. Có lần người ta thấy bà ở trong phòng khách của Mussolini: Bà đã mắng ông « tướng cầm vuông » này về việc bội ước và yêu cầu Mussolini phải làm cách nào để chồng bà được tha.

Nghe đầu Mussolini đang vận động xin Hitler việc ấy.

Đời ông thủ tướng

« Hùm thiêng khi đã sa cơ cũng hèn » lẽ đương nhiên là thế. Cái buồng giam thủ-tướng Schuschnigg chật hẹp quá, chỉ kê mỗi một cái giường và một cái bàn. Chỉ có một cái cửa con đem ánh sáng vào. Lúc đầu, vợ con, họ hàng không ai được vào thăm cả. Tuy vậy, họ vẫn bảo thủ-tướng: « Ngài muốn ăn gì cũng được. Ngài còn là kỹ giam (en prévention) nên ngài có quyền ấy. Nhưng họ có cho ai vào thăm Schuschnigg đâu! Thành thử, họ chỉ cho thủ-tướng mỗi bữa một miếng bánh và một bát súp để trên cái « nắp thùng tiêu » làm mâm. (Câu này ở báo Marianne).

Đó đời ông thủ - tướng thất thế như vậy đó.

Lúc ngoảnh lại ngẫm màu dương liễu, Thời khuyên chàng đừng chịu tước phong. (chính phụ)

CÔ TRINH (lược dịch)

社 行

國 中

China Travel Service

BUREAU DU TOURISME CHINOIS

MAISON FONDÉE EN 1923

Siège Social: 6 Queens Rd C. Hongkong

Agences et Hotels dans toute la Chine
Singapore, les Etablissements des Détroits

Agence de HAIPHONG

28 Bd Amiral de Beaumont

Téléphone: 284 & 144

Agence de HANOI

58B Route Mandarine

Téléphone: 211

Adresse Télégraphique: CHITRAVEL

thần đồng!

Rồi các em bé sau khi đã tập song, không được thưởng kẹo hay đồ chơi, nhưng được một tấm ngân phiếu mà chính các em không đọc nổi những chữ viết trên tấm giấy ấy là gì.

Thần đồng thật

Tuy vậy, không phải xưa nay không có những bậc thần đồng chân chính, có thiên tài ngay từ lúc bé mà không cần phải luyện tập bao giờ. Đó mới thực là một tương lai rực rỡ chắc chắn; những tác phẩm kia mới có giá trị của những tác-giả tí hon.

Một vài thí dụ như: Dante bắt đầu làm thơ 14 câu (sonnet) từ năm lên 9 tuổi. Le Tasse cũng làm thơ từ 10 tuổi.

Calderon viết văn năm 13 tuổi.

hỏi khó khăn của Euclide. Ngần ấy thí dụ đủ tỏ ra những biệt tài thiên nhiên cũng như thiên tài của nhạc sĩ kéo đàn violon yehudi Menuhin hiện thời.

Là một tên hầu phòng của bà quận chúa, jean - Baptiste Lulli, con trai một người thợ say bột mới 12 tuổi khi giao bài đàn

Trường thần-dồng nhân tạo: họ đương uốn nắn trẻ em

Ở bên Mỹ hiện nay, lại mới có một thứ trường luyện tập cho trẻ con thành « thần đồng » và những ngôi sao tài tử. Trong trường nghệ thuật ấy, các em

« thần đồng » ấy: nơi đã giết chết sự tự nhiên của con trẻ. Nhưng những bậc cha mẹ tham lam danh tiếng, tham món tiền to, nên đã hy-sinh cái kho báu thiên nhiên của con để cho nó thành những tay « thần đồng » « thiện nghệ ».

Quang Trung

Họ bắt trẻ tập dăng điệu bé không được chơi rón ngoài ánh sáng, nghịch ngợm trước gió mát, mà trái lại phải tập tành ở trong phòng, những điệu bộ nhây múa, tập ca hát, tập nói năng theo từng vai trò. Trường

Họ phát ngân phiếu cho trẻ

4. — J. baptisie Lulli

V. Hugo được hoan nghênh năm 14 tuổi; Byron làm thơ năm 12 tuổi; Meyerber nghị luận trước công chúng từ khi lên 7 tuổi. Meber được đem vở kịch lên sân khấu năm 14 tuổi và Pascal năm 12 đã giải được 32 câu

5. — Albert Durer

Violon, được vua Louis XIV đề ý. Đến năm 20 tuổi, chàng được vua cho đứng chỉ huy ban âm nhạc của ngài, và là một soạn giả của ban nhạc ấy.

Dante: nhà thi sĩ chín tuổi làm thơ 14 câu (sonnet)

Mới 13 tuổi Albert Dürer đã là một họa sĩ đại tài ở nước Đức.

13. — Abélard

Soi trong chiếc gương con, ông đã tự vẽ lấy hình của mình.

thần đồng!

Tất cả những thí dụ phải mở đi trước nhạc sĩ Mozart, biết

6. — Dante

chơi đàn piano từ năm lên 3 tuổi do người chị gảy. Đến khi được 5 tuổi, ông chơi cả violon cũng giỏi như Clavecin (một thứ đàn như piano) và soạn ra những bản đàn nhỏ rất có duyên. Năm 7 tuổi ông soạn hai bản Sonates tặng bà Adélaïde de France.

Bởi cố sức mà có sáng kiến về nghệ thuật khiến cho cái tên bất hủ, Beethoven soạn bản Sonate

14. — Samuel Rzeschewski

dầu tiên năm 10 tuổi, Mozart, nghe thấy ông chơi đàn khi 17 tuổi đã nói: « phải cẩn thận với người thiếu niên này, thiên hạ sẽ nói tới nay mai. »

Victor Hugo được dự vào hàn lâm viện ở Toulouse năm 14 tuổi. Đến năm 18 ông viết quyền Bug. Jargal, và Chateaubriand

đã gọi ông là « một đứa trẻ đại tài. »

Những bài thơ đầu tiên của ông là một buổi bình minh.

Năm 1878, cuốn les Misérables được đem diễn ở Porte- St Martin, đóng vai Cosette là một cô bé 7 tuổi : Cécile Daubray.

11. — Sacha Guitry

Sáu mươi năm sau, cô vẫn còn là một người giúp việc đặc lực của nhà văn hào V. Hugo. Cô giữ việc xếp đặt những tác phẩm của thi sĩ.

Lên 5 tuổi, Sacha Guitry đi St Pétersbourg với cha, ông Lu-

9. — Victor Hugo

12. — Frantz Liszt

ciên : một kép hát có tiếng. Guitry đã đóng với cha nhiều bản tuồng bằng điệu bộ, thí dụ như bản « con yêu râu xanh » v.v...

Sáu tuổi, Franz Liszt mới bắt đầu học đàn Piano. Mấy tháng sau, năm 1817, ông đã ra đánh đàn ở trước công chúng, và tự đặt ngay nhiều điệu đàn lạ. Sau ông đánh ở dinh hoàng tử Esterhazy ở Presbourg, được thỉnh giả hoan hô, hoàng tử bèn cấp cho

10. — Cécile Daubray

ông trong sáu năm một món lợi tức là 600 florins (bạc, tùy theo giá của từng nước) để ăn học.

Cậu bé Abélard có lẽ là đứa bé đầu tiên đóng vai hề trong phim ảnh trước năm 1914 ; trước còn đóng một mình, sau thì đóng

chung với Bout - de-zan.⁵ Đến khi lớn ông lại trở về với màn bạc, sau là một lão hành trong nghề chiến bóng, rồi lấy tên René Darry và đóng những vai chính.

Tám tuổi, Samuel Rzeschewski chiếm giải quán quân về đánh cờ. Ông sinh ở Pologne năm 19-11 ; khi năm tuổi cha ông mới bảo cho chơi thì ông đã là một

7. — Mozart

tay kinh địch của Lasker và Capablanca. Đến năm 1919, ông đánh được 21 nhà danh kỳ ở nhà hàng Rotonde, Paris, mà phần nhiều cũng là những tay quán quân ở thế giới.

Đây mới chỉ là một số thần đồng mà đời biết tới, nhưng còn bao nhiêu những « bạc kỳ tài »

8. — Bethoven

à danh dành mai một với cỏ cây, hoặc vì hoàn cảnh hoặc vì một cơ gì khác !

PHI-PHỤNG

MÙA THI CỬ,

Các em ! có phải cứ đến mùa hoa soan tây đua nở là trong lòng các em cũng có một sự hồi mới không ? Sự hồi mới r ràng như màu sắc của hoa mà cũng lại mong manh như số phận của hoa nữa : không biết rồi đây có kết quả không, hay lại bị úa tàn ngay dưới nắng hè gay gắt ! Mùa này đây có thể gọi được là « mùa hy-vọng », mà cũng lại là mùa lo-âu, hồi-hộp, thấp-thỏm của các em, đúng hơn, của tất cả các học-sinh từ ban Cao-dẳng cho tới lớp Sơ-dẳng. Nhưng các em hãy ngoan ngoãn ngồi im nghe tôi hỏi một câu này : Các em học để làm gì ? thi để làm gì ? mong đồ để làm gì ? Chắc nhiều em sẽ cười và đáp : — « Chị hỏi vớ vẩn lắm ! học để cho giỏi, giỏi để thi đỗ, và đỗ rồi sẽ đi làm ông tham, ông phán, ông đốc, ông huyện, hay hơn nữa, làm ông trạng chứ còn làm gì » !

Tôi hỏi thực nhé : Có phải trong các em bây giờ — cả nam lẫn nữ — mỗi người đều đã có sẵn một mảnh bằng cao, một ông hay một bà quan lớn rồi không ? Các em ! đó chính là hi-vọng của các em đấy, mà điều hy-vọng ấy cũng không phải là giờ đâu.

Nhưng trong mùa thi cử, một nghìn người nuôi hy-vọng thì có tới chín trăm người từ hy-vọng rơi xuống thất vọng !

Nhưng cũng may, ở tuổi học-sinh không phải là trôi buồn lâu, nên đến mùa hoa năm sau hoa lòng của các học-sinh cũng lại cùng với hoa soan cùng đua nở. Và cứ thế, cứ thế mãi mãi... Nếu năm nay chưa kết quả thì năm hi-vọng đến năm sau lại sẽ nở bông.

Tôi xin tặng các em một câu chuyện này để làm món quà giải trí trong mùa thi nhé :

Ông Panchet vì mùa thi là mùa kết quả, mà những mảnh văn bằng là những quả chín hoặc ngon-ngọt, hoặc chua chát, tùy may ở người hái quả mà người hái quả là những học-sinh.

— Nhưng những quả ấy không phải ai cũng hái được đâu các em ạ ! còn tùy ở tài năng và số phận người đi hái : Ai may gặp được cành thấp, họ sẽ hái được một cách dễ dàng, ai không may gặp phải cành cao sẽ mất nhiều công phu lắm mà có khi lại chẳng hái được gì. Nhưng tôi hãy tạm nói qua về những người hái được nhé : — Tôi nói theo ý của ông Bác-sỹ Pauchet : Họ tới cành này, hái được quả rồi vội vàng cho luôn vào miệng mà nuốt, (họ không thể cầm tay được, nếu cầm tay thì sẽ rơi mất. Các em đừng ngạc nhiên ; rồi các em sẽ hiểu !) rồi họ lại đi tới cây khác, họ lại hái, lại nuốt ! Cứ thế, cứ thế mãi mãi, có khi trong bụng họ chứa đến mười thứ quả cả to lẫn nhỏ, cả ngọt lẫn chua, họ biết đủ các vị, các chất bổ của những thứ quả ấy. Nhưng họ chỉ dành chịu để yên nó nằm đó thôi, không thể đem phân-tích, giải-phẫu những vị

họ đã nuốt được để cất nghĩa cho người đời biết.

Các em ! tôi rất mong sự thi cử của các em sẽ được dễ dàng như những người đã may hái được quả kia một cách dễ dàng. Nhưng tôi khuyên các em chớ lấy những mảnh văn-bằng đó làm bậc thang tiến lên con đường danh-lợi, mà nhất là các em chớ để mình thành ra « cái kho chứa chữ », chỉ là « cái kho chứa chữ ».

Đọc một ngàn cuốn sách, nhớ một ngàn cuốn sách, nhưng chỉ đọc, chỉ nhớ và chỉ biết trong phạm-vi một ngàn cuốn sách ấy thôi thì hơn hết là các em đừng đọc

Nắng hè oi quá, tiếng ve sầu đang thi nhau đập vào màng tai, các em có thấy khó chịu không ? Vậy các em hãy tạm gấp sách lại ngồi im trong mấy phút mà nhìn lên những ngọn cây, cành lá chập chờn mà ôn lại những bài học, những bài thi trong trí và mong các em suy-nghĩ những lời trên của bác-sỹ Pauchet.

NGOC-MINH

Bạn hãy đưa tờ báo này cho người quen của bạn đọc.

BLANC

ROUGE

Nụ cười

Tắm ánh bình minh hoa thắm tươi,
Như cô xuân nữ hé môi cười,
Cuống mềm rún rầy trên cành yếu,
Hương ngát hòa theo gió lả lơi...

Những bụi sương đêm mỏng cánh đỏ,
Muôn vàn hoa điểm ngọc long lanh.
Lẳng lơ nhị nấp trong đài kín
Quyển rủ ong và bướm lượn quan h.

Bướm ong đi cả, và đi cả
Những màu tươi thắm, những hương thơm.
Gió đêm từng lớp bay thông thả,
Từng cánh hoa rơi thông thả hơn...

Cũng trong đêm ấy, trên cành ấy,
Lại nở ra nhiều hoa thắm tươi.
Gió sớm rú rú ... ong bướm lại,
Từng bầy bay đến nhón nhơ chơi....

Ấy cánh hoa tàn rơi mất lịch,
Phấn hương tan tác; nhưng Hồn Hoa
Vẫn còn tha thướt đi trên lá,
Chờ đến bình minh lại hiện ra.

Nụ cười say đắm của hồng nhan
Là những bông hoa đẹp chóng tàn,
Mỗi khắc qua đi là mỗi cánh
Rơi vào vực thẳm của thời gian...

Tuổi trẻ đi rồi, sắc đẹp phai
Chẳng còn tô thắm nụ cười ai.
Nhưng hồn Nhan Sắc — trên môi khác —
Lại hiện ra và vẫn thắm tươi.

ĐÀO DƯƠNG

SỰ BỘI BẠC CỦA ĐỜI ĐỐI VỚI

MÂY TẮM LÒNG HIỀN MẪU, CHÍ SĨ...

(Tiếp theo trang nhất)

cầu Phật cho con, cho cháu
được hạnh - phúc !

Một sự kết quả của người đàn-
bà khi trở về già cũng như sự kết
quả của nhà chí-sĩ sau bao nhiêu
năm bôn tẩu chịu nắng mưa,
chịu đói rét, chịu tù tội vì
dân, nước, cũng như nhà văn khi
bàn tay đã run run không cầm
được bút nữa sau bao nhiêu
đêm giải cạm cũi trong phòng
viết, cổ lồi hết sự biết trong tâm
tủy, mô tả trên mảnh giấy, đã
quên cả ngày xanh tuổi trẻ đề
cống hiến cho tất cả những ai
ai...

Nhưng rồi người đời quên phứt
đi. Chỉ có chê bai, thì họ chê
rất giỏi, bởi móc ra mà công
kích mãi. « Các bậc cha mẹ già
oi, chúng tôi phiền các cụ lắm
nhưng các cụ chết đi thì chúng
tôi sẽ làm cho ma to, cổ nhón đề
thiên hạ trông vào, chúng tôi sẽ
gào thét mà kẻ lẽ khóc than.
Các bậc chí sĩ oi, chết đi !...
Sẽ thấy bao nhiêu câu đối phúng
chứa đầy ơn nghĩa của quốc dân.
Hỡi các nhà văn, chết đi... sẽ
được nghe lắm những lời thương
tiếc và ca tụng của báo chí, sách
vở và ở cửa miệng người đời
mãi mãi... »

Ôi ! Những cái bề ngoài có
che lấp hết sự bội bạc vô cùng
được không ?

ĐÀO MỘNG HOA

THO' TÍN

M. TRẦN V.-THÌNH Sadec. — Đã
nhận được một mandat 26\$. và một
mandat 2\$00.

M. LE PRÉSIDENTA. INTELLEC-
TUELLE ET SPORTIVE Thái-
bình. -- Đã nhận được mandat.

Melle. NGHIÊM T. - VÂN Ninh
bình. — Đã nhận được mandat.

Ô. ĐỖ T.-CẬN Haiphong. — Đã
nhận được mandat.

C. HỒ H-OANH P. nho Quan. —
Đã nhận được mandat.

C. LUÔNG T. NGHĨA Haidương. —
Đã nhận được mandat.

Ô. ĐOÀN - THẮNG Thái - bình. —
Đã nhận được mandat.

Xin cảm ơn các quý-vị.

B. NG. T.-KHAM Giáo học Sava-
nakhet. — Cảm ơn bà, đã nhận
được bài văn dịch bà gửi, bà gửi
luôn cả bản chữ Pháp nữa.

C. LÊ-CHÂU Hanoi. — Cảm ơn cô
đã nhận được bài.

C. MỘNG-VIÊN. — Đã nhận được
bài. Cô cứ gửi. Trường V - Khuê ở
1 Avenue Général Bichot.

C. THÔN-NỮ ANH-CỎ. — Đã
nhận được bài. Cảm ơn.

CHỊ MỘNG-SƠN. — Chị gửi luôn
thơ cho.

BÀ Mai THUY-KHÁNH Vientiane.
Cảm ơn bà, đã nhận được bài.

BÀ HOÀNG T. - KÍNH Đại - đồng
Sơn-tây. — Lần này là lần thứ hai,
bà y hẹn cho.

KHẮC VÉ
TẠI
Jeunesse
N° 10 Ruelle des oignons Hanoi

Mua từ 3p.00 trở lên, biếu quà quý. Những bạn phụ-
nữ lịch - sự, tươi đẹp không ai là không biết nhà :

MỸ - VIÊN AMY

(INSTITUT DE BEAUTÉ)

26, phố Hàng - Than — Hanoi

CHUYÊN-MÔN LÀM : Massage électrique cho da mặt
mịn, khỏi tàn nhang, giảm má, trứng cá, nốt ruồi ;
-- đánh răng và uốn tóc --

BẮN : Đủ các thức trang sức
và tập luyện cho thân thể được nở nang, đều đặn.
CHỈ GIÚP : Cách thức trang điểm cho bọp thời trang.

Đẹp Đẹp Đẹp

Tôi gặp người đàn bà ấy; một bạn rĩ tai nói thầm: 48 tuổi rồi đấy nhé! Tôi ngạc nhiên vì không hiểu có phép huyền bí gì mà bà ta lại trẻ được như thế?

Người bà vừa phải, bắp tay chắc, ngực nở nang, sắc mặt hồng hồng, nước da mát, không có nếp nhăn, không có mụn chửng cá. Về bà lại tươi tỉnh dễ yêu quá.

Cùng một chuyến tàu, thế là mười lăm phút sau tôi với bà đã là đôi bạn đồng hành. Bà kể cho tôi nghe cái bí quyết sự trẻ đẹp của bà.

« Sự thần hiệu độc nhất của tôi là cả một sự điều độ. Không bao giờ tôi ngồi rồi. Hình như làm việc là một cái thú tiêu-khiển của tôi. Tôi làm việc để mưu sống, ngoài ra tôi trông nom những việc trong nhà.

Hễ có dịp thì tôi tập thể thao bơi lội, đánh quần vợt, nhất là đi tản bộ. Tôi lại thường hay làm những việc mà các bà đài các khinh bỉ như làm vườn làm việc lật vật trong nhà. Chắc các bà không tưởng tượng rằng đánh sàn gác, lau bàn ghế cửa kính, là làm cho bắp thịt được nở nang và mềm mại biết chừng nào.

Còn làm vườn, chẳng phải có luôn luôn một khu vườn mà làm đâu. Nhưng những khi ở chơi nhà quê, tôi đã nhặt cỏ cuốc đất giồng rau...; bà xem đấy, những thời giờ hoạt động ấy đã có ích cho vẻ trẻ trung và sức khỏe của tôi hơn bao nhiêu đơn thuốc cầu kỳ.

— Chắc bà lại nghĩ đến sự ăn uống của tôi mà tưởng là khác thường nhỉ?

Thưa bà tôi ăn rau nhiều hơn ăn thịt. Nhất là tôi ưa ăn rau sống.

Thường tôi không hay ăn no quá, và bữa nào không thấy đói không ngon miệng, thì tôi nhịn chứ không cố ăn, chỉ uống một chén sữa hoặc húp bát cháo mát là đủ.

Mùa hè, tôi thích uống nước cam về buổi sáng. Tôi uống rượu rất ít, không mấy khi hút thuốc lá, và tôi cẩn trọng nhất về giấc ngủ. Nhiều người cứ hay quên: giấc ngủ là có ích vô cùng, và một đêm không ngủ sẽ làm cho da mặt có nếp nhăn, màu sạm lại mắt trũng có quầng đen, và vẻ mặt cũng bơ phờ, phấn đánh không ăn.

Các bà nên ngủ sớm, lúc độ mười giờ là cùng, như thế mới khỏe và đẹp được.

Sự trang điểm của tôi cũng giản dị lắm. Tôi không phải đi viện sửa sắc đẹp bao giờ. Tôi bắt đầu đánh phấn từ năm 20 tuổi. Khi còn con gái, tôi lại đánh phấn rất ít. Mỗi tuần lễ hai lần tôi rửa mặt bằng huile d'olive, còn mỗi sáng tôi pha vào nước rửa mặt hai thìa súp cũng thứ dầu ấy.

Chắc vì thế mà da tôi được tươi trẻ thế này. Thật là một cách trang điểm mà ai cũng theo được.

Khi nào trong người khó chịu cố nhiên da mặt xấu đi tôi uống một ngày ba lần và mỗi lần một thìa ca-phê huile d'olive hoặc huile parafine.

Bà lại khen tóc tôi đẹp ư? Ấy là tôi không hay đội nón.

Đi ngoài hè tôi cứ phơi đầu ra nắng, nhưng sáng chiều nào tôi cũng gội bằng dầu trước khi gội nước.

Thưa bà, nói tóm lại, cái kết quả của sự đẹp, theo ý riêng tôi chỉ là sự vận động

nhiều. Tập thể thao hay làm việc nhà, cũng chính là sự cử động cho bắp thịt nở nang, máu được dễ lưu thông; chỉ cốt là cần phải biết nghỉ ngơi chứ không nên dùng quá sức. Hai nữa là ăn uống, hoặc với sự tiêu khiển gì cũng phải có điều độ.

Vui vẻ, yêu đời, khoan dung nghĩ đến sự tốt luôn: Những đức tính ấy làm cho trẻ đẹp thêm ra. Đó là tất cả màu nhiệm trong sự bảo tồn sự trẻ đẹp của tôi đấy, thưa bà! »

PHI KHANH

BỘT
PHOSCAO

LÀ MỘT THỨ ĂN
BỒI BÔ SỨC KHỎE

Những người yếu ớt, những người ốm mới khỏi, những người già cả, nên dùng bột PHOSCAO, vì ăn rất bổ và dễ tiêu

MỘT LINH HỒN

XII

CHUYỆN GIẢI của THU THU

Thanh dùng sự dịu dàng tha thiết để dỗ dành Vân, Thanh để tất cả những ý trách mắng trong một câu nói ngọt ngào khôn khéo: Nào má có ngờ! Má muốn con yên trí mà học.

Rồi thấy Vân sắp khóc lóc, sắp cầu khẩn mình, Thanh đổi giọng, nghiêm nghị tiếp luôn: Vả lại, chính cha con lúc còn sống đã định cuộc hôn-nhân này!

Thanh đã vội dùng ngay cái lý lẽ, cái khí-giới cuối cùng để tất hết ý tưởng nắn nít phản đối của Vân.

Quả nhiên nó hiệu nghiệm như ý Thanh dự tưởng, Vân kêu: Thật hờ má? Thế thì con còn mong-gì nữa!

Rồi ồ lên khóc nức nở: Con thì còn chịu được sự khổ não này nhưng anh Di, làm thế nào, nhất là anh ấy đã...

Cái óc đen tối của Thanh đã nghĩ đến một sự ám muội giữa Vân và Di. Thanh lo lắng hỏi dồn: Nhất là làm sao... Con ơi! Má muốn con vẫn còn trong sạch... Vân lắc đầu: Không, trước thiên-chúa, trước linh-hồn của cha con, con thề con vẫn còn trong sạch. Nhưng mà má ạ, anh Di sắp đi với má anh ấy đến đây để hỏi con. Mai rồi, mai anh ấy hẹn lên, má bảo con làm thế nào? Má cứu con với má ơi!

Thanh làm bộ nghĩ ngợi một lát: Được, má đã có cách, mai con cứ ở yên trong phòng.

Sương xuống đã lạnh, lấp trong đám mây mờ, bóng trắng hạ-tuần tháng bảy buồn bã soi nét mặt bơ phờ của Tường Vân, Thanh dục hai ba lần, Vân mới loạng choạng đứng dậy vịn cánh tay mẹ vào phòng. Nàng nằm vật xuống giường, người thờ thần mất cả trí giác. Chợt nhận ra bóng mình trong chiếc gương lớn, Vân ngồi nhồm giầy sự nhớ câu chuyện vừa xảy ra, trán đỏ mồ hôi lạnh, Vân bàng hoàng mình tự hỏi mình: Ta

ngủ mê hay sự thật?

Nàng muốn gọi mẹ, nhưng nghe tiếng ô-tô sào sạc dưới sân cuội ra phía cổng, Vân hiểu mẹ đã đi chơi rồi gọi cũng vô ích. Vân lại nằm xuống giường chìm sâu trong nỗi thất vọng đầu tiên của đời nàng.

Trong khi ấy, chiếc tàu đã đưa Di tới tỉnh Nam. Chàng về thẳng nhà và vào ngay buồng trong chào mẹ. Một bà cụ về mặt hiền từ đang ngồi lần tràng hạt và cầu kinh ở trên giường. Thấy con trai yêu đã về, cụ ngừng lại hỏi: Con đã về đấy à? Ăn cơm rồi chứ?

Di ngồi sụp xuống giường ngả đầu vào lòng bà cụ: Con ăn rồi, đáng lẽ mai con mới về mẹ ạ. Nhưng có việc cần muốn thưa với mẹ, con phải về ngay.

Bà cụ đỡ đầu Di dậy, ôn tồn hỏi.

— Việc gì thế con.

Di cười: việc lấy vợ.

Bà cụ nghe Di nói thế cũng mỉm cười, mặt tự nhiên rạng rỡ ra, cụ cất chiếc kính xuống lau, rồi đặt lại trên sống mũi, cụ nhìn gần vào mặt Di có ý còn ngờ

vực. Thật không con, con đã bằng lòng nghe mẹ rồi à?

Di vui vẻ đáp: Vâng con nghe mẹ rồi.

Bà cụ chép miệng: Phải chi con ưng lấy con Châu ngay từ trước khi cưới, có phải bây giờ mẹ đã có cháu ấm rồi không và mẹ cũng đỡ buồn khi mày thì ở Tây, anh mày thì bị nạn. Nói đến người anh Di đang trong tù tội mất bà cụ lại trợn trợn. Di nói lảng:

Thế cô Châu bây giờ mấy con rồi hờ mẹ?

Thì mới có một đứa bé lên hai và lại đang chữa. Cô ấy hỏi thăm mày luôn. Hoài của con người đẹp dễ, nét na.

— Thôi mẹ đừng tiếc nữa, con đã tìm cho mẹ một người con dâu đẹp gấp trăm mà nét na cũng gấp trăm. Cô ấy là học trò trường bà phước, có quen chị Thérèse con vì trước cô ta học ở Saigon.

— Thế bây giờ cô ấy ở đâu?

— Ở Hanoi với người mẹ cũng góa sớm như mẹ. Con muốn mai mẹ đi hỏi cô ấy cho con.

Bà cụ phì cười: Cái thằng này đến hay! Lúc không lấy vợ thì thôi, lúc lấy thì làm cuồng cuồng lên, còn phải tìm người mai mối đã chứ.

— Không cần, con làm mai lấy và nếu mẹ mà chần chừ thì con đổi ý lúc nào không biết đâu đấy.

Bà cụ vui vẻ lên tiếng gọi con dâu cả: Mợ Huyện ơi! Ra mà nghe thằng Di nó nói chuyện.

Người chị dâu của Di vừa đi vào vừa hỏi: Có phải chú muốn lấy vợ phải không?

— Sao chị biết?

— Thấy chú từ hôm ở Tây về cứ thì thọt lên Hanoi luôn, tôi đoán chú có đám nào rồi. Bây giờ chú về dục bà đi hỏi người ta chứ gì?

Bà cụ đỡ lời: Phải, nó dục tôi

mai phải đi ngay với nó lên hỏi cho nó. Lấy vợ mà nó làm như là đi ăn cướp đâu không bằng. Hay là Di ạ, mày nói với chị mày mai hãy đi với mày lên nói chuyện với bà mẹ cô ta trước rồi mẹ lên sau.

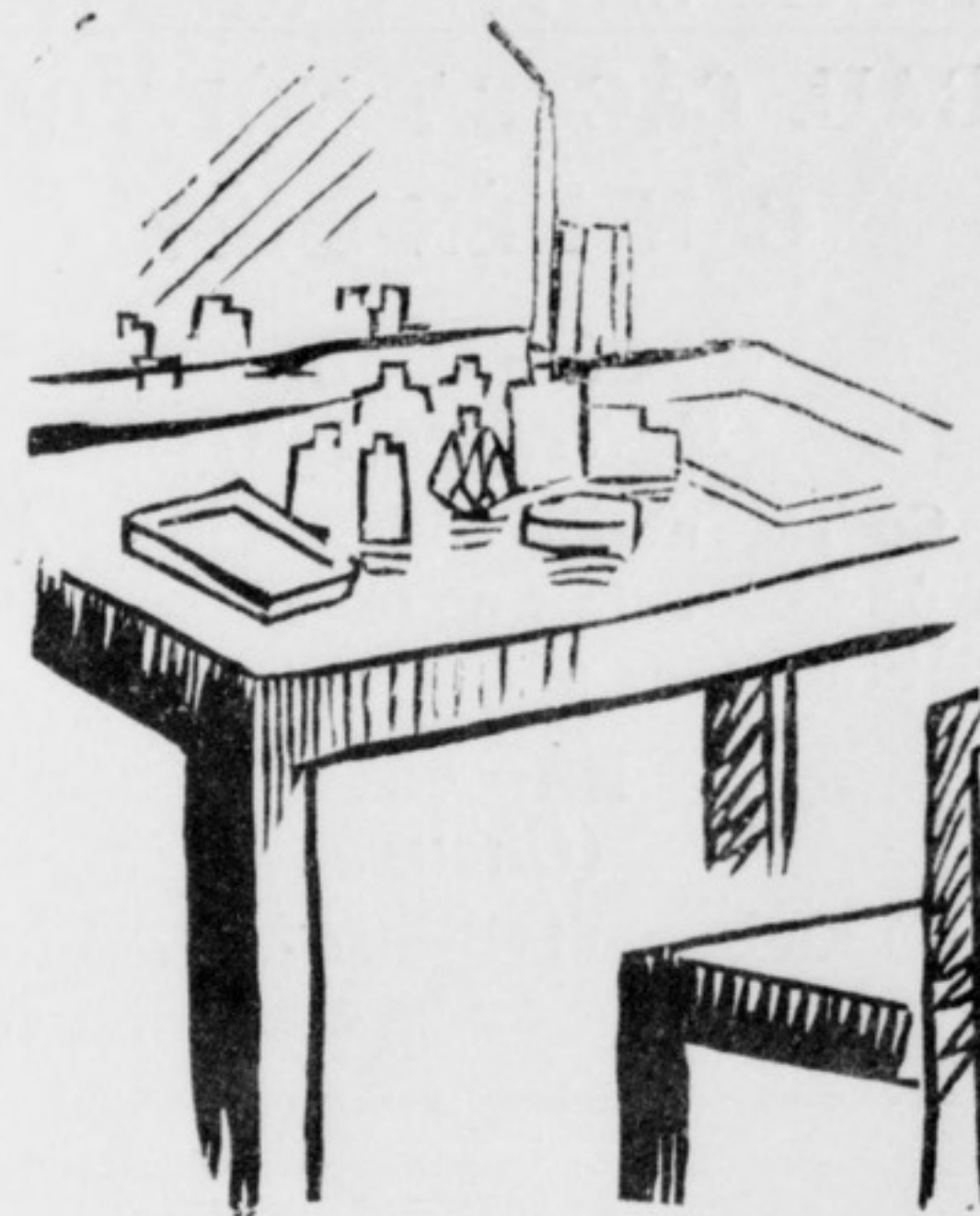
Di soán suýt: Phải đấy, mẹ nói phải đấy, chị đi với tôi chị nhé.

— Nhưng chú cam đoan đừng để tôi phải tên đấy.

— Ô! em đã bảo hễ nói ra là người ta nhận lời ngay mà lại.

— Nhưng cô ấy có đẹp không?

— Ôi chào! Đẹp, đẹp lắm, chị mà trông thấy thì chị chết khiếp mất.

Bà cụ cười ha hả: Cái thằng ăn nói đến hay, đẹp mà đến chết khiếp đi. Thôi mai mợ huyện cứ đi với nó, liệu mua bán sắm sửa cái gì làm quà cho người ta.

Di sung sướng huyết sáo miệng trở về phòng. Suốt đêm chàng chấp chờ tưởng như đã ôm được mộng đẹp vào lòng.

(còn nữa)

GIÁ BÁO

Một năm	4\$00
Nửa năm	2,00
Batháng	1,00
Ngoại quốc	8,00
Chính phủ	8,00

Thư mua báo và mandat để cho Madame la directrice du Tuần báo Đàn Bà 76 Wiélé HANOI

Các bạn thấy chúng tôi đề 1\$00 3 tháng báo mà bán lẻ mỗi số chỉ có 0\$08, các bạn đã tưởng phần thiệt về các bạn. Thật ra trong thời hạn ba tháng các bạn có những 13 số chứ không phải 12 số. Các bạn không bao giờ bị thiệt cả.

THU' A BÀ Ông Đốc-tơ khuyên

TINH CHẤT CÁC THỨ
RAU. CÁC BA NỘI-TRỢ
CẦN NÊN BIẾT

Củ cải đỏ (Betteraverouge)

Có rất nhiều chất đường. Ăn chống béo. Trừ người có bệnh đi giải ra đường phải kiêng.

Bắp cải (Chou)

Có nhiều chất thạch tín (Arsenic) rất cần cho sức khỏe, cũng như củ

cải, súp lơ. Chất thạch tín nếu dùng ít là một món thuốc bổ. Nó chẳng những làm cho người ta khỏe mạnh, nhẹ nhàng, lại giúp cho nước da được luôn luôn tươi nhuận.

Rau muống tây (Épinard)

Chất xanh của rau muống, sinh ra chất Chlorophyle, một chất làm ra nhiều máu đỏ, và cũng có chất magnésium, trừ được bệnh Cancer người nào da mặt xanh sáo, ăn nhiều rau muống càng tốt.

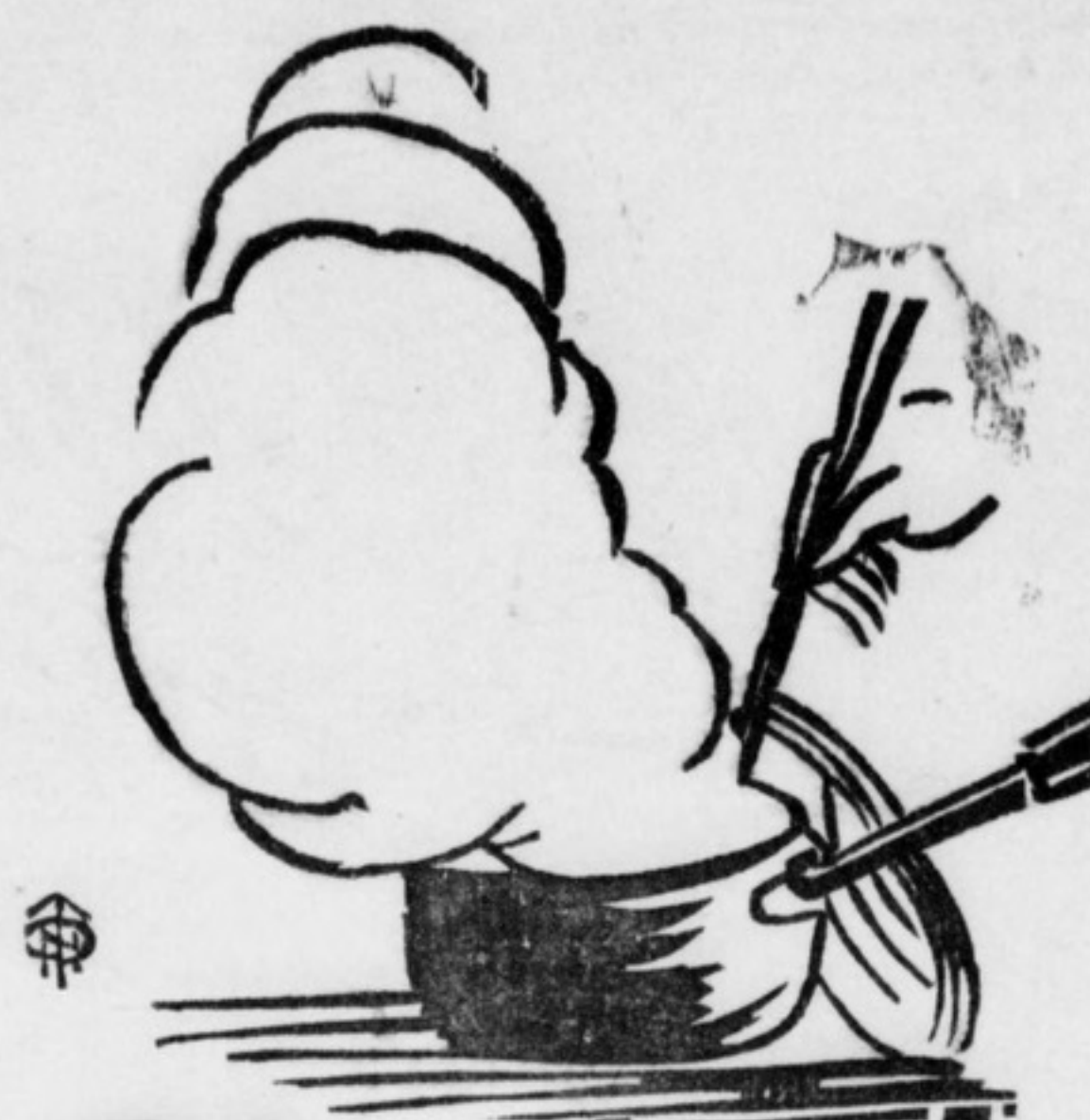
Củ cải (Navet)

Củ cải cũng như bắp cải có chất arsenic. Nhưng nó lại có đặc tính là nhiều chất diêm sinh. Một chất rất có ích cho da người ta.

Khoai tây

Khoai tây rất nhiều bột và nhiều nước. Thật là một thứ đồ ăn lựa chọn cho những người mới ốm khỏi hoặc đau dạ dày. Người khỏe mạnh ăn khoai tây, nên tập thể thao luôn mới tránh được khỏi béo và xệ bụng. Vì chất bột vào trong bộ tiêu hóa sẽ biến ra đường và chất glucose những chất dễ thành mỡ. Nên vận động, cho những chất ấy được lưu thông mới giữ được nét người thanh nhả.

BÁC-SỸ C.

Gia chánh

TÁM TOA ĂN TRONG MỘT
TUẦN LỄ MÙA HẠ

Thứ tư

SÁNG: Cà chua nhồi thịt. Dá sào. Rau muống luộc. Thịt kho tàu. Nước rau. Cà ghém.

CHIỀU: Gỏi dưa chuột. Tôm vỏ viên rán chả. Cá kho. Canh cá nấu khoai nước.

1) Cà chua nhồi thịt làm như dưa chuột, đã nói hôm thứ hai. Cà chua phải rán cho vàng mặt, sẽ nấu với sốt. — 2) Thịt kho nên mua thịt rọi, nếu có nước dừa tươi kho thịt, rất ngon. Bằng không, khị gần ăn cũng nên cho một chút đường, cho nước thịt dịu bớt mặn. — 3) Tôm vỏ viên rán chả, người Nam làm rất khéo. Tôm không bao giờ bỏ, trái lại, lại ròn, dai như dò của ta. Nên để ý đến cách làm như vậy. Không bao giờ hong. Tôm bóc nõn, rửa sạch trong nước muối, đem ra cho vào khăn khô, vắt ráo nước. Song lại để lên trên nhiều lớp giấy bản, ép cho thật kỹ, khi nào cầm miếng tôm dính tay mới được. Cho tôm vào cối đã với vài tép tỏi, một chút hành củ nếm nước mắm cho vừa. Vỏ viên hay làm từng cái chả nhỏ đem rán. Ăn với rau salade nước mắm chanh đường, ớt.

4) Cá kho, không bao giờ nên kho cá rồi ăn ngay. Cá kho ngon phải kho nhỏ lửa, đun thật lâu, cho mỡ nước hay cái tóp mỡ để dành kho cá.

Khoai tây nấu với mỡ (Pommes de terre au lard)

Mua bốn lạng mỡ phèo, thái vuông bằng đầu ngón tay cái. Cho mỡ vào chảo rán qua một chút, mỡ hơi vàng lấy ra. Đổ thêm một thìa mỡ vào chảo, mỡ sôi cho mười củ hành ta, hành vàng lấy ra, để chung với mỡ. Lại cho vào chảo một thìa to bột mỳ, để riu riu lửa cho bột vàng trước, rồi cho luôn vào bột hai quả cà chua chín, chung với

bột, chừng nào cà chua nhuyễn sẽ đổ vào chảo một bát nước dùng. Đun sôi, lọc sang song. Nấu chung với một kilo khoai tây thái miếng bằng nửa quả trứng gà. Khi nấu cho cả hành, mỡ, tiêu, muối. Đậy nắp kín, nấu nhỏ lửa, trong nửa giờ.

Croquettes de pommes de terre

Bột khoai tây rán. Lấy độ bốn củ khoai tây to, luộc, tán nhỏ và làm như khoai tán, nhưng để lâu trên lửa cho nó ráo nước đi, hiệu có thể nặn được. Lay ra để nguội, nặn như cái nút trai, ngoài bao một lớp bột mỳ khô (Rắc bột mỳ lên đĩa, cầm miếng khoai nặn, se lên bột) khi nào gần ăn, nhúng vào trứng rồi sẽ thả vào chảo mỡ nóng rán cho vàng. Trứng dùng với bột nên đánh lộn cả lòng trắng, lòng đỏ, nhớ cho tiêu, muối và nửa thìa con bột mỳ trong một quả trứng.

Carottes nấu thịt

Thịt rọi thái con cò, rán vàng lấy ra. Hành ta cả củ phi thơm lấy ra, cho carotte cắt khúc, hai đầu gọt nhọn như hình quả chám, cho vào chảo rán qua hơi vàng là được. Tất cả để riêng ra đĩa để đấy.

Cho vào chảo mỡ còn lại một thìa bột mỳ, để nhỏ lửa cho bột vàng xong bỏ vào với bột ba quả cà chua chín (không lấy hạt vì hạt chua) chờ cà nát ra sẽ cho vào cà một bát nước, lọc kỹ. Lấy nước sốt cà chua nấu với thịt trước, khi nào thịt gần chín sẽ cho hành, carotte, đun nhỏ lửa, đậy vung kín. Nhớ cho tiêu, muối gần ăn cho bớt. Điều nên để ý: là hiện nay bơ rất đắt, trước khi ăn nên cho vào đồ ăn một ít bơ để lấy mùi thơm, trong khi đồ ăn còn nóng, bơ sẽ tan ra và bốc hơi lên, mùi thơm bơ bay lên mũi người ăn một cách mời mọc lắm. Người Annam ta sào, nấu với mỡ cũng được. Không nên theo cách nấu trong sách tây nhiều quá để tránh sự tốn kém, nhiều gia đình tầm thường không theo nổi. Và lại cách nấu như thế cũng không kém sự thơm ngon mấy, cốt ở người nấu khéo, làm nước sốt ngon. Các bạn cũng nên nhớ cho một ít lá thơm vào đồ ăn nữa. Lá thơm mua ở hiệu bán gia vị, hiệu nào cũng có. Lá tươi ở chợ thường bán như persil, thym, laurier, estragon v.v...

Cà rán nấu với cà chua Aubergines à la tomate

Cà gọt vỏ, thái khoanh tròn như đồng bạc, trộn vào bột mỳ khô cho vừa dính. Đem rán vàng. Cà vàng lấy ra song. Cho sốt cà chua nấu sôi cả vào độ ba phút, đem ra ăn.

CHỮ' MÓI

IN DEP!

BẢN QUẢN XIN GIỚI THIỆU CÁC NGÀI, NHÀ IN TRUNG-BẮC TÂN-VĂN TRƯỚC Ở PHỐ HÀNG BÔNG 61-63, NAY GIỖN LẠI SỐ 107, PHỐ HÀNG BÙOM, HÀ NỘI. CHUYÊN IN SỔ SÁCH, GIẤY MÁ NHÀ BUỒN, BÁO CHÍ, SÁCH HỌC, TIỂU-THUYẾT BẰNG CHỮ TÂY, QUỐC NGŨ. CÔNG VIỆC LÀM RẤT NHANH CHÓNG. BẢN QUẢN GIỖN NHÀ MỚI VÀ VẪU NHIỀU KIỂU CHỮ TÂN THỜI VÀ SỬA ĐỔI CÁC GIÁ IN KHÔNG ĐAU RẺ BẰNG. MONG CÁC NGÀI Ở GẦN XA CHIẾU CỎ, BẢN QUẢN RẤT LẤY LÀM ĐA TẠ.

Các ngài muốn cần hỏi gì về việc in xin viết thư cho ông: **PHAM - HUU - KHANH**

nhà in **RUNG - BAC** Tân-văn
107, Rue des Voilles — HANOI. Téléphone: 355

RIỀNG CÁC BÀ CÁC CÔ

Tôi ở nơi thôn-quê!!

Tôi có môn thuốc lá nam chữa Sản-hậu và môn thuốc chữa xấu máu kinh-nguyệt không đều rất hay, giá bán: Sản-hậu 1p.40, Xấu máu 1p.10. Còn tiền cước thì tính sau. Ai mua thuốc thì trả cho tôi tiền trước, tiền mandat thì để: Madame Hoàng-thị-Kính ở làng Đại-dồng, huyện Thạch-thất, Sơn-tây

Ecole Nationale des Langues
Orientales Vivantes,
Rue de Lille.

銀行

BANK OF CHINA

(Constitué par charte Spéciale du gouvernement Chinois)
Société Anonyme — Capital versé C. N. 40.000.000

AGENCE DE HAIPHONG

--- Téléphone 259 ---
Adresse Télégramme: CENTROBANK
N° 72 PAUL BERT — HAIPHONG

SUCCURSALES & AGENCES

chine: Dans toutes les villes importantes
outre-mer: Londres, New-York,
Osaka, Singapour, Batavia, Rangoon,
N° 45 PAUL BERT — HANOI

CORRESPONDANTS DANS TOUTES LES PARTIES DU MONDE
Toutes opérations de Banque et de Bourse Vente et achat des dollars Chinois
Tranferts & Remises dans toutes les parties de la Chine

Pin « CON RÔNG »

CHẾ RIỀNG CHO CÁC

THUỘC - ĐỊA, LÀM TOÀN

BẢNG VẬT LIỆU CỦA PHÁP

ĐÃ TỐT LẠI BỀN LÂU

--- Bán tại: ---

TẤT CẢ CÁC HIỆU LỚN

LIN - YE 1, Ruelle Jules d'abbadie
--- HAIPHONG ---

OVERSEA SERVICE CORPORATION

HAIPHONG — 49, Henri Rivière — HAIPHONG

Téléphone N° 127

Điện - tín: OVERCORP

HEAD OFFICE

28 LEE YEEN ST EAST — HONGKONG

Téléphone N° 24560

Điện-tín: «OSERVICE» HONGKONG

4234 Hongkong

CHI-NGÀNH:

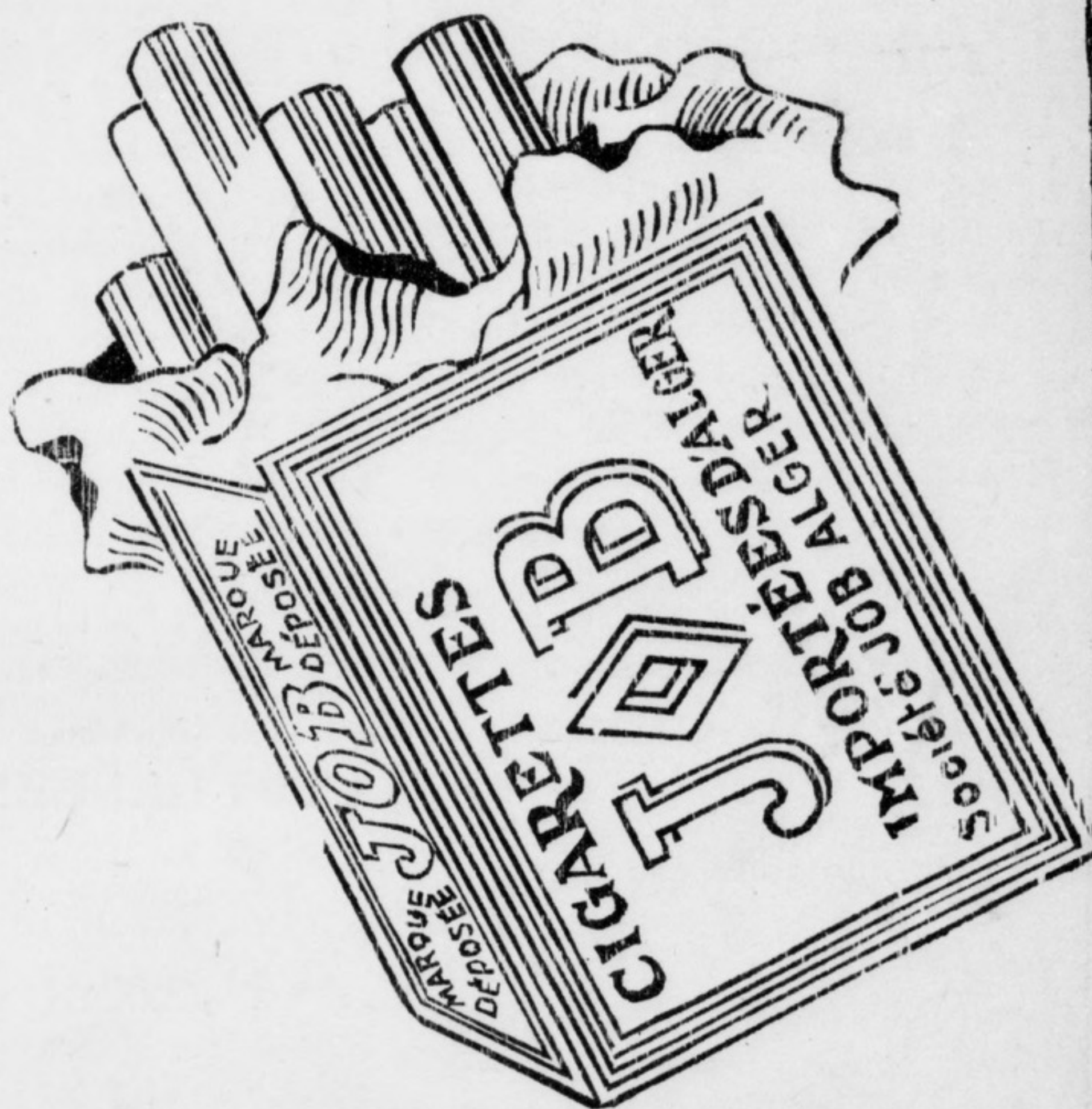
QUẢNG CHÂU VĂN - HANOI - ĐIỆN ĐIỆN - THƯỢNG HẢI -
QUẢNG ĐÔNG - NGÔ CHÂU - VĂN NAM PHỦ - TRUNG KHÁNH

gói đỏ (HAVANE)
gói xanh

\$ 0.12

\$ 0.06

TUYÊN BUÔN TẠI
XUẤT AN - DÊ - RI